

Τρεις Βασικές αρχές του Ισλάμ – ثلاثة الأصول

του Σέηχ-ουλ Ισλάμ Μουχάμαντ Ίμπν Άμπντουλ Ουαχάμπ

Μετάφραση στα Ελληνικά: Άχμαντ Μ.Ελντίν – www.IslamForGreeks.org

Εις το Όνομα του Αλλάχ, του Ελεήμων, του Ευσπλαχνικού

Να γνωρίζεις, είτε ο Αλλάχ να σε ελεεί, ότι είναι υποχρεωτικό να γνωρίζουμε 4 πράγματα:

- 1) Να έχεις γνώση, που είναι η γνώση για τον Αλλάχ, για τον Προφήτη Του και γνώση της θρησκείας του Ισλάμ με τις αποδείξεις
- 2) Κάνοντας πράξη (τη γνώση αυτή)
- 3) Καλώντας σε αυτή
- 4) Κάνοντας υπομονή απέναντι σε κάθε ζημιά/κακό που θα αντιμετωπίσεις σε αυτό το μονοπάτι

Η απόδειξη είναι τα λεγόμενα του Αλλάχ του Υψίστου που λέει:

«Μα το Χρόνο. Πράγματι, ο άνθρωπος είναι χαμένος. Εκτός απ' εκείνους που πίστεψαν (λατρεύοντας Μόνο τον Αλλάχ) κι έκαναν καλές πράξεις (τηρώντας το επιτρεπτό και μένοντας μακριά από το απαγορευμένο) κι συνιστούν από κοινού φροντίζοντας για την Αλήθεια, και παροτρύνοντας με την Υπομονή και τη Σταθερότητα» {Κοράνι αλ Άσρ (103)}

Ο Ιμάμης ας Σάφιη, είτε ο Αλλάχ ο Ύψιστος να τον ελεήσει, είπε: «Εάν ο Αλλάχ δεν έστελνε (αποκάλυπτε) στην δημιουργία Του, καμία άλλη απόδειξη, παρά μόνο αυτή την Σούρα (κορανικό κεφάλαιο), τότε θα ήταν αρκετό για αυτούς.

Ο Μπουχάρι, είτε ο Αλλάχ να τον ελεήσει, είπε (στη συλλογή του): «Κεφάλαιο: Η γνώση προηγείται από την ομιλία (λόγο) και την πράξη» και η απόδειξη είναι τα λεγόμενα του Αλλάχ του Υψίστου που λέει: «Μάθε (έχε γνώση) ότι δεν υπάρχει άλλος θεός άξιος λατρείας, παρά μόνο ο Αλλάχ και ζήτησε συγχώρηση για τα σφάλματά σου» {Κοράνι, Μουχάμαντ 47:19}. Ανέφερε την γνώση πριν τον λόγο (ομιλία) και την πράξη.

Να γνωρίζεις, είτε ο Αλλάχ να σε ελεήσει, ότι είναι υποχρεωτικό για κάθε Μουσουλμάνο και Μουσουλμάννα, να μάθει και να κάνει πράξη 3 πράγματα:

Το πρώτο: (να γνωρίζει) ότι ο Αλλάχ μας έπλασε και μας παρέχει συντήρηση και δεν μας αφήσει δίχως σκοπό (σε αυτήν την επίγεια ζωή), αλλά μας έστειλε απεσταλμένους (αγγελιοφόρους). Όποιος τον υπακούει θα εισέρθει στον παράδεισο, ενώ όποιος αρνείται και είναι ανυπάκουος, θα εισέρθει στην φωτιά. Και η απόδειξη είναι τα λεγόμενα του Υψίστου: «Εμείς είναι που έχουμε στείλει σ' εσάς έναν απόστολο, να είναι μάρτυρας για σας (υπέρ η κατά σας), όπως στείλαμε έναν απόστολο και στον Φαραώ. Ο Φαραώ όμως παράκουσε τον απόστολο, και γι' αυτό τον πήραμε με μια βαριά τιμωρία.» {Κοράνι, Μουτζζάμμιλ 73:16}

Το δεύτερο: Ο Αλλάχ δεν θέλει (δεν είναι ευχαριστημένος) όταν κάποιος συνεταιρίζεται στην λατρεία μαζί Του (όταν λατρεύεται κάποιος άλλος πέρα από Αυτόν η μαζί με Αυτόν). Είτε είναι άγγελος, είτε Προφήτης που στάλθηκε ως απόστολος. Η απόδειξη είναι τα λεγόμενα του Αλλάχ του Υψίστου που λέει: «Και πράγματι οι χώροι της λατρείας ανήκουν στον Αλλάχ (μόνο). Γι' αυτό μην επικαλείστε κανέναν άλλο μαζί με τον Αλλάχ» {Κοράνι, αλ Τζίν 72:18}

Το τρίτο: Όποιος είναι υπάκουος στον Απόστολο (του Αλλάχ) και λατρεύει τον Αλλάχ με Μονοθεϊσμό (Ταουχίντ), τότε δεν του επιτρέπεται να έχει φιλίες με αυτούς που εναντιώνονται στον Αλλάχ και τον Απόστολο Του, ακόμα και αν είναι από τους πιο κοντινούς (συγγενικά) και η απόδειξη είναι τα λεγόμενα του Αλλάχ του Υψίστου: «Δεν θα βρεις κανέναν, που να πιστεύει στον Αλλάχ και στην Έσχατη Ημέρα, να αγαπά αυτούς που εναντιώθηκαν στον Αλλάχ και τον Απόστολο Του, ακόμα και αν είναι από τους πατεράδες τους, τα παιδιά τους, τα αδέρφια τους και τα μέλη της οικογενείας τους. Γι' αυτούς, έχει γραφτεί από τον Αλλάχ η πίστη στις καρδιές τους και είναι δυναμωμένοι (με αποδείξεις, φως και καθοδήγηση) από τον ίδιο τον Αλλάχ. Και θα τους δεχτεί ο Αλλάχ σε κήπους που κάτω τους τρέχουν τα ποτάμια, για (παντοτινή) κατοικία τους. Ο Αλλάχ θα είναι ευχαριστημένος απ' αυτούς, κι εκείνοι ευχαριστημένοι απ' Αυτόν. Σίγουρα, αυτό είναι το κόμμα του Αλλάχ, κι αυτοί είναι που θα πετύχουν» {Κοράνι, αλ Μουτζαάντιλα 58:22}

Να γνωρίζεις, είτε ο Αλλάχ να σε καθοδηγήσει στην υπακοή Του, ότι η αληθινή θρησκεία, η παράδοση του Αβραάμ (Ιμπραήμ) είναι να λατρεύεις τον Αλλάχ αποκλειστικά (Αυτόν και μόνο), τηρώντας την θρησκεία με ειλικρίνεια για χάρη Του. Αυτό διέταξε ο Αλλάχ όλους τους ανθρώπους. Λέει ο Υψίστος: «Και δεν έπλασα τα πνεύματα (τα Τζίν) και τους

ανθρώπους, παρά μοναχά να Με λατρεύουν» {Κοράνι, αδ-Δααριαάτ 51:56}. Και λατρεία εδώ σημαίνει Μονοθεϊσμός (αποκλειστική λατρεία στον Αλλάχ μόνο και σε κανέναν άλλον). Η μεγαλύτερη εντολή του Αλλάχ είναι το Ταουχίντ (Μονοθεϊσμός) στην λατρεία. Και η μεγαλύτερη απαγόρευση είναι το Σίρκ (πολυθεϊσμός, παγανισμός, ειδωλολατρία) που είναι να επικαλείσαι με τον Αλλάχ άλλους, πέρα από Αυτόν η μαζί με Αυτόν. Απόδειξη είναι τα λεγόμενα του Υψίστου που λέει: «Και να λατρεύετε τον ΑΛΛΑΧ και να μην έχετε στην λατρεία Αυτού κανένα μέτοχο» {Κοράνι, αν Νισά 4:36}

Όταν λοιπόν θα σου πούνε: ποιες είναι οι 3 βασικές αρχές που ένα άτομο πρέπει να γνωρίζει; Τότε να πεις: Γνώση για τον Κύριο, της Θρησκείας Του, και γνώση για τον Προφήτη Του Μουχάμαντ.

Η πρώτη (βασική) αρχή:

Εάν λοιπόν σου ειπωθεί: Ποιος είναι ο Κύριος σου; Τότε πες: Ο Κύριος μου είναι ο Αλλάχ, ο οποίος συντηρεί εμένα και όλη την κτίση με τις χάρες του και τις ευλογίες του. Είναι Αυτός που λατρεύω και δεν λατρεύω κανέναν άλλο πέρα από Αυτόν. Η απόδειξη είναι τα λεγόμενα του Αλλάχ που λέει: «Όλη η δόξα ανήκει στον Αλλάχ, τον Κύριο όλης της κτίσης» {αλ Φάτιχα, Κοράνι 1:1}. Οτιδήποτε, εκτός από τον Αλλάχ, είναι δημιουργημένο και εγώ είμαι κτίσμα ανάμεσα στην κτίση.

Εάν λοιπόν σου ειπωθεί: Και πως έφτασες σε αυτή την γνώση σχετικά με τον Κύριο σου; Τότε πες: Μέσα από τα σημάδια του και μέσω αυτών που έπλασε. Και από τα σημάδια του είναι η ημέρα και η νύχτα, ο ήλιος και το φεγγάρι. Και από αυτά που έπλασε (επίσης) είναι οι επτά ουρανοί και οι επτά γαίες και οτιδήποτε βρίσκεται μέσα σε αυτά και ανάμεσα σε αυτά. Η απόδειξη είναι τα λεγόμενα του Αλλάχ του Υψίστου: «Ανάμεσα στα σημεία Του είναι η νύχτα, η ημέρα, ο ήλιος κι η σελήνη. Μην γονατίζετε (προσκυνάτε) όμως στον ήλιο, κι ούτε στη σελήνη, αλλά να λατρεύετε, τον Αλλάχ που τα δημιούργησε, αν μόνο είναι Εκείνος που λατρεύετε» {Κοράνι, Φούσιλατ 41:37}. Επίσης, λέει ο Υψίστος: «Ο Κύριος σας είναι ο Αλλάχ, που έπλασε τους ουρανούς και τη γη σε έξι μέρες, κι έπειτα μόνιμα εγκαταστάθηκε πάνω στο Θρόνο. Έκανε τη νύχτα σαν κάλυμμα πάνω στη μέρα, να εναλλάσσονται με ταχύτητα, κι έπλασε τον ήλιο, το φεγγάρι και τ' άστρα (όλα) διοικούμενα κάτω από νόμους στις διαταγές Του. Αυτός που έχει δικαίωμα να δημιουργεί και να κυβερνά. Δοξασμένος είναι ο Αλλάχ, Κύριος του Σύμπαντος». {Κοράνι, αλ Α'αράφ 7:54}

Ο Κύριος είναι ο Μόνος που λατρεύεται, και η απόδειξη είναι τα λεγόμενα του Αλλάχ του Υψίστου: «Ω άνθρωποι, λατρέψτε αποκλειστικά τον Κύριο

σας, που δημιούργησε εσάς και τους προγόνους σας, για να γίνεται θεοσεβείς. Που σας έστρωσε τη γη και έφτιαξε τον ουρανό για στέγη. Κι έστειλε κάτω νερό απ' τον ουρανό, και έβγαλε μ' αυτό τους καρπούς που θα σας συντηρήσουν. Και μη παρομοιάζετε (εξομοιώνετε) κανέναν με τον Αλλάχ αφού γνωρίζετε την αλήθεια». {Κοράνι, αλ Μπάκαρα 2:21-22}

Ο Ιμπν Καθίρ, ραχιμαχουλλάχ, είπε: «Ο Δημιουργός αυτών των πραγμάτων είναι Αυτός που αξίζει να λατρευτεί». Όλες οι μορφές λατρείας, τις οποίες διέταξε ο Αλλάχ, όπως το Ισλάμ (υποταγή και υπακοή στον Αλλάχ), το Ιμάν (πίστη), και Ιχσάν (τελειότητα στην λατρεία), όπως επίσης η ντουά (επίκληση/προσευχή), ο φόβος (στα πλαίσια της θεοφοβίας), η ελπίδα, η εμπιστοσύνη, το να επιθυμείς διακαώς, ο φόβος της αμαρτίας, η ταπεινότητα, το δέος, η μετάνοια στα πλαίσια της ολοκληρωτικής στροφής προς τον Αλλάχ, ζητώντας βοήθεια, ζητώντας καταφύγιο, ζητώντας απελευθέρωση από το πρόβλημα, θυσιάζοντας (το σφαχτό κρέας), ο όρκος και οτιδήποτε άλλο διατάσσεται από τον Αλλάχ στα πλαίσια της λατρείας, όλα πρέπει να γίνονται και να αφιερώνονται αποκλειστικά στον Αλλάχ τον Ύψιστο. Και η απόδειξη είναι τα λεγόμενα του Ύψιστου: «Και πράγματι οι χώροι της λατρείας ανήκουν στον Αλλάχ (μόνο). Γι' αυτό μην επικαλείστε κανέναν άλλο μαζί με τον Αλλάχ» {Κοράνι, αλ Τζίν 72:18}

Όποιος απευθύνει αυτές τις μορφές λατρείας (καθώς επίσης οποιαδήποτε μορφή λατρείας) σε κάποιον/κάτι πέρα από τον Αλλάχ, τότε είναι πολυθεϊστής, ειδωολάτρης, παγανιστής, άπιστος, και η απόδειξη είναι τα λεγόμενα του Ύψιστου: «Κι αν κανένας επικαλείται (λατρεύει) με τον Αλλάχ κι άλλο (ψεύτικο) θεό, καμιά ένδειξη δεν έχει για να δικαιολογήσει κάτι τέτοιο. Ο λογαριασμός του βρίσκεται με τον Κύριο του. Πράγματι, οι άπιστοι δεν θα πετύχουν τίποτε» {Κοράνι, αλ Μου'μινούν 23:117}. Και σε σχετικό χαντίθ προκύπτει «Η επίκληση είναι η ουσία της λατρείας» Η απόδειξη είναι τα λεγόμενα του Ύψιστου: «Επικαλεσθείτε Με, και θ' απαντήσω (στην Προσευχή) σας. Αυτοί όμως που είναι τόσο πολύ υπερήφανοι -για να Με υπηρετούν- θα μπουν στην Κόλαση» {Κοράνι, Γάφιρ 40:60}

Και η απόδειξη για την θεοφοβία είναι τα λεγόμενα του Ύψιστου: «μην τους φοβάστε, και αν έχετε πίστη, μόνο Εμένα να φοβάστε» {Κοράνι, αάλι Ιμράν 3:175}

Και η απόδειξη για την ελπίδα είναι τα λεγόμενα του Ύψιστου: «Όποιος ελπίζει στην συνάντηση με τον Κύριο του, ας κάνει ενάρετες πράξεις, λατρεύοντας (αποκλειστικά) το Κύριο του και μην στήνει κανέναν συνέταιρο (με τον Κύριο)» {Κοράνι, Αλ Κάχφ 18:110}

Και η απόδειξη για την εμπιστοσύνη είναι τα λεγόμενα του Υψίστου: «Και εμπιστευτείτε τον Αλλάχ, αν πιστεύετε» {Κοράνι, Αλ Μάιντα 5:23}. Και είπε: «Και όποιος εναποθέτει την εμπιστοσύνη του στον Αλλάχ, είναι αρκετός γι' αυτόν (ο Αλλάχ)» {Κοράνι, ατ Ταλάκ 65:3}

Και η απόδειξη του να επιθυμείς διακαώς, του φόβου και της ταπεινότητας είναι τα λεγόμενα του Υψίστου: «Βιαζόντουσαν να κάνουν ενάρτετες πράξεις και μας καλούσαν (στις προσευχές τους) με αγάπη, φόβο και ταπεινώναν τον εαυτό τους μπροστά Μας» {Κοράνι, αλ Ανμπιγιά 21:90}

Και η απόδειξη για το δέος/φόβο είναι τα λεγόμενα του Υψίστου: «Μην τους φοβάστε, αλλά να φοβάστε Εμένα» {Κοράνι, αλ Μάιντα 5:3}

Και η απόδειξη της μετάνοιας, στα πλαίσια της ολοκληρωτικής στροφής προς τον Αλλάχ, είναι τα λεγόμενα του Υψίστου: «Στραφείτε (μετανοιωμένοι) στον Κύριο σας, και υποταχθείτε στη (Θέληση) Του» {Κοράνι, αζ Ζούμαρ 39:54}

Και η απόδειξη του να ζητάς βοήθεια (μόνο από τον Αλλάχ) είναι τα λεγόμενα του Υψίστου: «Εσένα μόνο λατρεύουμε και από Εσένα μόνο ζητάμε βοήθεια» {Κοράνι, αλ Φάτιχα 1:5}. Και όπως προκύπτει από αυθεντικό χαντίθ όπου ο Προφήτης λέει: «Εάν αναζητάς βοήθεια, τότε ζήτα βοήθεια μόνο από τον Αλλάχ» {Τιρμιδι}

Και η απόδειξη του να ζητάς καταφύγιο (μόνο από τον Αλλάχ) είναι τα λεγόμενα του Υψίστου: «Να πεις, αναζητώ καταφύγιο στον Κύριο της Χαραυγής» {Κοράνι, αλ Φάλακ 113:1} και τα λόγια του Υψίστου: «Να πεις, αναζητώ καταφύγιο στον Κύριο της ανθρωπότητας» {Κοράνι, αν Νάς 114:1}

Και η απόδειξη του να ζητάς απελευθέρωση από το πρόβλημα είναι τα λεγόμενα του Υψίστου: «Θυμηθείτε όταν παρακαλέσατε τη βοήθεια του Κυρίου σας (για να βγείτε από την δύσκολη θέση) και σας απάντησε» {Κοράνι, Αλ Ανφάλ 8:9}

Και η απόδειξη της θυσίας που απευθύνεται μόνο στον Αλλάχ, είναι τα λεγόμενα του Υψίστου: «πες τους: οι προσευχές μου, τα λειτουργικά της θυσίας, η ζωή μου κι ο θάνατος μου, όλα είναι για τον Αλλάχ, τον Κύριο των Κόσμων που δεν έχει συνέταιρο (στην κυριότητα, στη λατρεία και στις ονομασίες/χαρακτηριστικά του)» {Κοράνι, αλ Αν'άμ 6:162-163}. Και το αυθεντικό χαντίθ που λέει: «ο Αλλάχ έχει καταραστεί αυτόν που θυσιάζει για κάποιον άλλον, πέρα από τον Αλλάχ» {Μούσλιμ}

Και η απόδειξη του όρκου (ο οποίος παίρνεται μόνο εις το όνομα του Αλλάχ) είναι τα λεγόμενα του Υψίστου: «Πραγματοποιούν τις υποσχέσεις τους (με υπακοή στον Κύριο τους) και φοβούνται την Ημέρα που το κακό της θα σκορπιστεί σ' όλες τις διευθύνσεις» {Κοράνι, αλ Ινσάν 76:7}

Η δεύτερη (βασική) αρχή:

Γνώση της θρησκείας του Ισλάμ με τις αποδείξεις. Είναι η υποταγή στον Αλλάχ με Μονοθεϊσμό (Ταουχίντ), να αποδίδεις υπακοή σε Αυτόν, και η απομάκρυνση/αποδέσμευση από κάθε μορφή πολυθεϊσμού και των οπαδών του. Και είναι τριών επιπέδων: Ισλάμ (υποταγή/υπακοή προς τον Αλλάχ), Ιμάν (αληθινή πίστη με λόγια, καρδιά και πράξεις) και ιχσάν (τελειοποιώντας την πίστη). Και κάθε επίπεδο έχει τους πυλώνες του.

[**Το πρώτο επίπεδο**]: Οι πυλώνες του Ισλάμ είναι 5: Η ομολογία πίστεως ότι κάνεις δεν είναι άξιος λατρείας παρά μόνο ο Αλλάχ, και ο Μουχάμαντ είναι ο Απόστολος του Αλλάχ. Η τήρηση της προσευχής, η πληρωμή της ζακά, η νηστεία στο Ραμαζάνι, και το προσκύνημα του Χάτζ στους ιερούς τόπους.

Η απόδειξη για την ομολογία πίστεως είναι τα λεγόμενα του Αλλάχ του Υψίστου που λέει: «Ο Αλλάχ ομολογεί (μαρτυρά) ότι δεν υπάρχει άλλος θεός άξιος λατρείας παρα μόνο Αυτός. Ομοίως οι άγγελοι μαρτυρούν και αυτοί που έχουν γνώση. Αυτός που κρατά δικαιοσύνη στην κτίση. Κανείς δεν είναι άξιος λατρείας παρά μονάχα Αυτός, ο Παντοδύναμος ο Πάνσοφος.» {Κοράνι, Ααλ – Ιμράν: 18}. Αυτό είναι το νόημα του Λά Ιλάχα ίλα Αλλάχ. Κανείς δεν έχει δικαίωμα στο να λατρευτεί, παρά μονάχα ο Αλλάχ. Το **Λά Ιλάχα** ακυρώνει την λατρεία και την αποδίδει μόνο στον Αλλάχ και το **ίλα Αλλάχ** επιβεβαιώνει την λατρεία για τον Αλλάχ μόνο. Κανείς δεν μοιράζεται την εξουσία και την κυριαρχία του Αλλάχ.

Και η επεξήγηση που το ξεκαθαρίζει περαιτέρω είναι τα λεγόμενα του Αλλάχ του Υψίστου (που παραθέτει το παράδειγμα του Αβραάμ): «Και

πρόσεξε, αυτό που είπε ο Αβραάμ στον πατέρα του και στο λαό του: "Είμαι αθώος από ό,τι λατρεύετε. Εκτός από Εκείνον που με πρώτο έφτιαξε και που βέβαια θα με καθοδηγήσει". Κι έτσι έκανε (αυτή τη φράση) να παραμείνει ένας λόγος στους απογόνους του, ίσως και επιστρέψουν (μια μέρα στην θρησκεία του Αλλάχ)» {Κοράνι, αζ Ζούχρουφ 26-28}. Και τα λεγόμενα του Υψίστου που λέει: «Πες: Λαέ της Γραφής. Ελάτε να καταλήξουμε σε μια δήλωση αλήθειας/δικαιοσύνης ανάμεσα μας: Να μη λατρεύουμε παρά μόνο τον Αλλάχ. Και να μην συνεταιριζόμαστε τίποτε μ' Εκείνον, κι ας μη στήσουμε ανάμεσα μας κυρίους ή προστάτες, εκτός απ' τον Αλλάχ". Αν όμως δεν θελήσουν να συμμορφωθούν, τότε να πείτε: "Να είστε μάρτυρες, ότι εμείς είμαστε Μουσουλμάνοι".» {Κοράνι, Ααλ – Ιμράν: 64}

Η απόδειξη για την ομολογία ότι ο Μουχάμαντ είναι Απόστολος του Αλλάχ, είναι τα λεγόμενα του Αλλάχ του Υψίστου που λέει: «Πράγματι σας ήρθε, ένας Απόστολος απ' τον ίδιο τον εαυτό σας (απ' τη γενιά σας). Τον στεναχωρεί το γεγονός ότι υποφέρετε, νοιάζεται για σας. Για τους πιστούς είναι τρυφερός κι ελεήμονας» {Κοράνι, ατ Τάουμπα 128}. Το νόημα της ομολογίας ότι ο Μουχάμαντ είναι ο Απόστολος του Αλλάχ, είναι ότι ο πιστός οφείλει να υπακούει στις διδασκαλίες και τις διαταγές του, να πιστεύει και να ομολογεί την αλήθεια όσων μας ενημέρωσε, να αποφεύγουμε ότι μας απαγόρευσε, και να λατρεύουμε τον Αλλάχ μόνο σύμφωνα με ότι μας έχει ορίσει.

Η απόδειξη της προσευχής, της ελεημοσύνης (ζακά) και της επεξήγησης του Ταουχίντ (Μονοθεϊσμού), είναι τα λεγόμενα του Αλλάχ του Υψίστου: «Και δεν είχαν διαταχθεί παρά μόνο να λατρεύουν τον Αλλάχ μ' ειλικρινή πίστη (χωρίς να συνεταιρίζουν μ' Αυτόν κανέναν) να τηρούν την προσευχή, να δίνουν την ελεημοσύνη. Και αυτή είναι η θρησκεία της Αλήθειας» {Κοράνι, αλ Μπαίγινα 5}

Η απόδειξη της νηστείας είναι τα λεγόμενα του Αλλάχ του Υψίστου: «Εσείς που πιστεύετε! Η νηστεία έχει επιβληθεί σε σας, όπως έχει επιβληθεί στους προγόνους σας. Μήπως και γίνεται θεοσεβείς (Μουτακούν). {Κοράνι, αλ Μπάκαρα 183}

Η απόδειξη του Χάτζ (του ετησίου προσκυνήματος), είναι τα λεγόμενα του Αλλάχ του Υψίστου: «Το Χάτζ στο ναό (Μέκκα) είναι καθήκον που οφείλουν οι άνθρωποι, αυτοί που είναι σε θέση να το υλοποιήσουν. Αν όμως κανείς αρνηθεί το καθήκον αυτό, ο Αλλάχ δεν τον έχει ανάγκη ούτε την δημιουργία Του» {Κοράνι, ααλ Ιμράν 97}

[**Το δεύτερο επίπεδο**]: Ιμάν – το οποίο έχει εβδομήντα και κάτι (μονού αριθμού) μέρη, το υψηλότερο από αυτά είναι λες «Λα ιλαχα ιλα Αλλάχ – δεν υπάρχει άλλος θεός άξιος λατρείας παρά μονάχα ο Αλλάχ», και το χαμηλότερο από αυτά είναι να απομακρύνεις κάτι βλαβερό από τον δρόμο. Και το αίσθημα της ενάρετης ντροπής (Χάγια) είναι κομμάτι του Ιμάν (πίστης). Το Ιμάν (πίστη) έχει 6 βασικούς πυλώνες: Πίστη στον Αλλάχ, στους αγγέλους του, στα βιβλία (αποκαλύψεις) του, στους Προφήτες/Αποστόλους του, την Ημέρα της Κρίσης, και να πιστεύεις στο Κάνταρ (το θείο διάταγμα/πεπρωμένο) στο καλό που μπορεί να φέρει η στο κακό.

Η απόδειξη για τους έξι πυλώνες της πίστης είναι τα λεγόμενα του Αλλάχ του Υψίστου: «Ευσέβεια δεν είναι να στρέφετε ανατολικά και δυτικά τα πρόσωπα σας αλλά η (αληθινή) ευσέβεια είναι εκείνου που πιστεύει στον Αλλάχ, στην Έσχατη Μέρα, στους αγγέλους, στα Βιβλία και στους προφήτες» {Κοράνι, αλ Μπάκαρα 177}

Και η απόδειξη για το Κάνταρ (θείο διάταγμα/πεπρωμένο) είναι τα λεγόμενα του Αλλάχ του Υψίστου: «Πράγματι, δημιουργήσαμε όλα τα πράγματα σύμφωνα με το Κάνταρ (θείο διάταγμα/πεπρωμένο)» {Κοράνι, αλ Κάμαρ 49}

[**Το τρίτο επίπεδο**]: αλ Ιχσάν (κάνοντας κάτι καλά και τελειοποιημένα) – είναι το να λατρεύεις τον Αλλάχ σαν να τον βλέπεις, και επειδή δεν τον βλέπεις τότε σίγουρα (να έχεις στο νου σου) ότι Εκείνος σε βλέπει. Η απόδειξη είναι τα λεγόμενα του Αλλάχ του Υψίστου: «Βέβαια ο Αλλάχ είναι μαζί με εκείνους που τον φοβούνται (με θεοσέβεια) και με εκείνους που αγαθοεργούν (που τηρούν Ιχσάν)» {Κοράνι, αν Νάχλ 128}. Και τα λεγόμενα του: «Και να εμπιστευτείς τον Παντοδύναμο, τον Ελεήμων, που σε βλέπει όταν στέκεσαι (για προσευχή), και σε βλέπει όταν συχνάζεις με όσους προσκυνούν. Πράγματι, Εκείνος είναι που ακούει και γνωρίζει (τα πάντα)» {Κοράνι, ασ-Σουαρά 217-220}. Και τα λεγόμενα του: «Σε καμιά υπόθεση δεν θα καταπιαστείς και κανένα κομμάτι απ' το Κοράνι δεν θα διαβάσετε (ω άνθρωποι) και καμιά πράξη δεν θα κάνετε, παρα μονάχα θα είμαστε Μάρτυρες όταν είστε σ' αυτό απασχολημένοι» {Κοράνι, Γιούνους 61}

Και η απόδειξη από την Σούννα είναι το γνωστό χαντίθ του αγγέλου Τζιμπρίλ, με αναφορά από τον Ούμαρ (ράντιαλλαχου-άνχου) ο οποίος είπε: «Μια μέρα, καθώς καθόμασταν με τον Απόστολο του Αλλάχ, ειρήνη και ευλογία σε αυτόν, ένας άνδρας ήρθε μπροστά μας (σε εμάς), και τα ρούχα του ήταν υπερβολικά άσπρα και τα μαλλιά του υπερβολικά μαύρα. Δεν υπήρχαν σημάδια ταξιδιού πάνω του (δηλ δεν είχε σημάδια κούρασης

και ταλαιπωρίας από ταξίδι), και κάνεις μας δεν τον γνώριζε. Μας προσέγγισε και έκατσε δίπλα στον Προφήτη βάζοντας τα γόνατα του αντικριστά με του Προφήτη και βάζοντας τις παλάμες του στα πόδια του, και έπειτα είπε: «Μουχάμαντ, ενημέρωσε με για το Ισλάμ. Και ο Προφήτης απάντησε: Ισλάμ είναι να μαρτυράς (να διακηρύττεις) ότι κανένας δεν είναι άξιος λατρείας, αληθινά, εκτός από τον Αλλάχ, και ότι ο Μουχάμαντ είναι ο Απόστολος του Αλλάχ, να εκτελείς την Προσευχή, να δίνεις το Ζακάα, να νηστεύεις στο Ραμαζάνι, και να κάνεις το προσκύνημα (Χάτζ) στο σπίτι (στην Καάμπα, στην Μέκκα), εφόσον είσαι ικανός. Ο Άνδρας απάντησε «Μίλησες με αλήθεια» (σωστά απάντησες) Και μείναμε έκπληκτοι όταν τον ρώταγε και του απαντούσε «μίλησες σωστά» (ο άγνωστος άνδρας συνεχίζει...) «Ενημέρωσε με για το Ιμαάν (πίστη), και απάντησε: « Ιμαάν είναι να πιστεύεις στον Αλλάχ, στους Αγγέλους του, Στα βιβλία του, στους Αγγελιοφόρους του, στην τελευταία μέρα, και να πιστεύεις στο Κάνταρ (το θείο διάταγμα/πεπρωμένο), και στο καλό και στο κακό (που μπορεί να προκύψει). Απάντησε, είπες την αλήθεια». Είπε έπειτα (ο άνδρας), «Ενημέρωσε με για το Ιχσάαν (τελειότητα στην λατρεία). Απάντησε: Είναι να λατρεύεις τον Αλλάχ, σαν να τον βλέπεις, και εφόσον δεν μπορείς να τον δεις τότε να ξέρεις ότι Αυτός σε βλέπει. Ενημέρωσε με για την Ώρα (Ημέρα της Κρίσης): Απάντησε, «αυτός που ρωτάται δεν είναι πιο γνώστης από αυτόν που ρωτά για το θέμα αυτό. (δηλ και οι δυο δεν γνωρίζουν εκτός από τον Αλλάχ) (Ο άνδρας συνέχισε) «Ενημέρωσε με τότε για τα σημάδια της: Απάντησε, η δούλα θα γεννήσει την αφέντρα της, και θα δεις τους ξυπόλητους και γυμνούς, φτωχούς, βοσκούς να συναγωνίζονται στην κατασκευή υψηλών κτιρίων. Μετά αποχώρησε (ο άνδρας) και παρέμεινα για λίγο (λέει ο Όμαρ). Και ο Αγγελιοφόρος του Αλλάχ είπε: «Όμαρ, γνωρίζεις ποιος ήταν αυτός που ρώταγε;» Του απάντησα «ο Αλλάχ και ο Αγγελιοφόρος Του γνωρίζουν καλύτερα» είπε «Αυτός ήταν ο Γαβριήλ, που ήρθε να σας διδάξει την θρησκεία σας» {Μούσλιμ}

Η Τρίτη (βασική) αρχή:

Είναι η γνώση για τον Προφήτη σου Μουχάμαντ صلى الله عليه وسلم. Ήταν ο Μουχάμαντ Ιμπν Αμπντάλλαχ ίμπν Αμπντουλ Μουτάλαμπ ίμπν Χάσιμ, και ο Χάσιμ είναι από την φυλή των Κουράις, και οι Κουράις είναι από τους Άραβες, και οι Άραβες είναι απόγονοι του Ισμαήλ και ο Ισμαήλ είναι ο υιός του Αβραάμ – του φίλου του Αλλάχ (τον αγαπητό). Ειρήνη και ευλογία σε αυτόν και στον Προφήτη μας. Έζησε 63 χρόνια: 40 χρόνια πριν το προφητικό αξίωμα και 23 ως Προφήτης και Απόστολος. Στάλθηκε ως Προφήτης με το «Ίκρα» (τα αρχικά εδάφια της σούρα αλ Άλακ) και ως Απόστολος με την σούρα αλ Μουντάθιρ. Η πατρίδα του ήταν η Μέκκα και

έκανε Χίτζρα (μετανάστευση) στην Μεδίνα. Ο Αλλάχ τον έστειλε (στην ανθρωπότητα) για να προειδοποιήσει από το Σίρκ (πολυθεϊσμό, παγανισμό) και να καλέσει στο Ταουχίντ (Μονοθεϊσμό).

Η απόδειξη είναι τα λεγόμενα του Αλλάχ του Υψίστου: «Ω Εσύ (προφήτη), ο σκεπασμένος (με μανδύα). Σήκω και κήρυξε την προειδοποίηση σου! Και πες για το μεγαλείο του Κυρίου σου! Και εξάγνισε τα μιάτια σου! Και απόφευγε κάθε βρωμιά (ειδωλολατρία – πολυθεϊα). Και μην δίνεις κάτι (ως χάρη) για να λάβεις περισσότερα. Και για χάρη του Κυρίου σου να είσαι υπομονετικός» {Κοράνι, αλ Μουντάθιρ 1-7}

Η σημασία των: «Σήκω και κήρυξε την προειδοποίηση σου!» είναι προειδοποίηση ενάντια στο Σίρκ (πολυθεϊσμό – ειδωλολατρία) και κάλεσμα στο Ταουχίντ (Μονοθεϊσμό). «Και πες για το μεγαλείο του Κυρίου σου!» σημαίνει να τιμάς και να λατρεύεις τον Κύριο με Ταουχίντ. «Και εξάγνισε τα μιάτια σου!» σημαίνει εξάγνισε τον εαυτό σου και τις πράξεις σου από κάθε μορφή Σίρκ (ειδωλολατρίας – πολυθεϊσμού). «Και απόφευγε κάθε βρωμιά (ειδωλολατρία – πολυθεϊα)», το αλ ρούτζζ σημαίνει είδωλα και κάνοντας χάτζρ απέναντι τους σημαίνει: να τα αποφεύγεις, να απελευθερώνεσαι και να κόβεις οποιαδήποτε σχέση με αυτά και από αυτούς που τα ασπάζονται (πολυθεϊστές – ειδωλολάτρες).

Ο Προφήτης τηρούσε το καθήκον του για 10 χρόνια, καλώντας στο Ταουχίντ. Μετα την πάροδο των 10 ετών αναλήφθηκε στους ουραμούς (αλ Μί'ράτζ). Εκεί διατάχτηκε για την τήρηση των 5 προσευχών. Προσευχήθηκε στην Μέκκα για 3 χρόνια, έπειτα διατάχτηκε να μεταναστεύσει (Χίτζρα) στην Μεδίνα.

Χίτζρα σημαίνει μετανάστευση από μια πολυθεϊστική χώρα προς μια Μουσουλμανική χώρα. Η Χίτζρα, από μια χώρα Σίρκ προς μια χώρα του Ισλάμ, αποτελεί υποχρέωση για την Ούμμα και θα συνεχίζει να είναι υποχρέωση μέχρι την Ημέρα της Κρίσης. Η απόδειξη είναι τα λεγόμενα του Αλλάχ του Υψίστου: «Όταν οι άγγελοι παίρνουν την ψυχή εκείνων που πεθαίνουν αδικώντας τον εαυτό τους λένε: "Σε ποια κατάσταση βρίσκεστε". Απαντούν: "Ήμασταν καταπιεσμένοι στη γη". Κι οι άγγελοι ξαναρωτούν: "Μα δεν ήταν η γη του Αλλάχ αρκετά ευρύχωρη για σας, ώστε να κινηθείτε μακριά απ' το κακό;" Γι' αυτούς τους ανθρώπους η παραμονή τους είναι στη Κόλαση. Τι κακό αποτέλεσμα! Εκτός απ' τους καταπιεζόμενους άνδρες, γυναίκες και παιδιά, που είναι αμήχανοι και δεν βρίσκουν τρόπο (για να μεταναστεύσουν). Η περίπτωση αυτών τους επιτρέπει να ελπίζουν ότι ο Αλλάχ θα τους συγχωρέσει. Γιατί ο Αλλάχ εξαλείφει τις αμαρτίες και συγχωρεί επανειλημμένα» {Κοράνι, αν Νισά, 97-99}

Και τα λεγόμενα του Αλλάχ του Υψίστου: «Ω Πιστοί Μου δούλοι, που πιστέψατε! Η γη Μου είναι ευρύχωρη. Γι' αυτό Εμένα μόνο να λατρεύετε!» {Κοράνι, αλ Ανκαμπούτ 56}. Ο Αλ Μπαγάουι (ραχίμαχουλλα) λέει: «Το εδάφιο αυτό αποκαλύφθηκε σχετικά για τους Μουσουλμάνους που βρισκότουσαν στην Μέκκα και δεν είχαν μεταναστεύσει ακόμα. Παρολαυτα, ο Αλλάχ τους αποκαλούσε με τον τίτλο του Ιμάν (της πίστης).

Η απόδειξη της Χίτζρα βρίσκεται και στη Σούννα όπου (ο Προφήτης) λέει: «Η Χίτζρα δεν θα παύσει να ισχύει μέχρι η μετάνοια παύσει να ισχύει, και η μετάνοια δεν θα παύσει να ισχύει, μέχρι που ο ήλιος ανατείλει από το σημείο που δύει».

Και όταν ο Προφήτης εγκαταστάθηκε στην Μεδίνα, διέταξε τις υπόλοιπες υποχρεώσεις που οφείλει ο πιστός προς το Ισλάμ, όπως: την Ζακά, την προσευχή, το Χάτζ, το Τζιχάντ, το αδάν, καλώντας στο ενάρετο και απαγορεύοντας το απαγορευμένο, καθώς και τις υπόλοιπες Ισλαμικές υποχρεώσεις. Για 10 χρόνια τα κήρυττε και τα έθεσε ως νόμους. Έπειτα πέθανε, ειρήνη και ευλογία του Αλλάχ να τον συνοδεύουν. Και αυτή είναι η θρησκεία του η οποία παραμένει και στέκεται. Δεν υπάρχει κανένα καλό παρά μόνο καθοδήγησε την Ούμμα προς αυτό, και κανένα κακό παρά μόνο μας προειδοποίησε από αυτό. Και το καλό στο οποίο κάλεσε ήταν το Ταουχίντ, και σε κάθε τι που ευχαριστεί και αγαπά ο Αλλάχ. Και το κακό από το οποίο προειδοποίησε ήταν το Σίρκ, και από κάθε τι που προκαλούσε την οργή του Αλλάχ και την απέχθεια του. Ο Αλλάχ τον έστειλε ως Απόστολο σε όλη την ανθρωπότητα και υποχρέωσε τους ανθρώπους και τα πνεύματα να τον υπακούσουν. Η απόδειξη είναι τα λεγόμενα του Αλλάχ του Υψίστου: «Πες: "Ω Άνθρωποι! Εγώ είμαι για σας όλους Απόστολος του Αλλάχ» {Κοράνι, αλ Α'ράφ 158}

Μέσα από αυτόν ο Αλλάχ τελειοποίησε και ολοκλήρωσε την θρησκεία. Η απόδειξη είναι τα λεγόμενα του Αλλάχ του Υψίστου: «Σήμερα τελειοποίησα για σας τη Θρησκεία σας, συμπλήρωσα την χάρη μου πάνω σας και διάλεξα για Θρησκεία σας το Ισλάμ» {Κοράνι, αλ Μάιντα 3}

Και η απόδειξη για τον θάνατο του (του προφήτη) είναι τα λεγόμενα του Αλλάχ του Υψίστου: «Οπωσδήποτε θα πεθάνεις (μια μέρα), κι οπωσδήποτε θα πεθάνουν κι αυτοί (μια μέρα). Έπειτα (στο τέλος), κατά την Ημέρα της Ανάστασης θα φιλονικήσετε μπροστά στον Κύριο σας» {Κοράνι, Ζούμαρ 30-31}

Μετά τον θάνατο οι άνθρωποι θα αναστηθούν. Η απόδειξη είναι τα λεγόμενα του Αλλάχ του Υψίστου: «Απ' αυτή (τη γη), σας έχουμε δημιουργήσει, και σ' αυτήν θα σας επαναφέρουμε κι απ' αυτήν θα σας βγάλουμε (έξω) ακόμη μια φορά» {Κοράνι, Τα Χα 55}. Και τα λεγόμενα του Αλλάχ του Υψίστου: «Και ο Αλλάχ είναι που σας έχει κάνει να βγείτε από τη γη με βαθμιαία ανάπτυξη" - και τέλος σ' αυτή μέσα θα σας ξαναφέρει, και θα σας βγάλει (πάλι) ξαναζωντανεύοντας σας» {Κοράνι, Νούχ 17:18}

Μετά την ανάσταση οι άνθρωποι θα λογοδοτήσουν. Είτε θα ανταμειφτούν είτε θα τιμωρηθούν για τις πράξεις τους. Η απόδειξη είναι τα λεγόμενα του Αλλάχ του Υψίστου: «για να ανταμείψει εκείνους που κάνουν το κακό - σύμφωνα με τα έργα τους - και για να ανταμείψει εκείνους που κάνουν το καλό, με ό,τι πιο καλύτερο (ως ανταμοιβή)» {Κοράνι, αν Νάτζμ 31}. Και όποιος αρνείται την ανάσταση είναι άπιστος. Η απόδειξη είναι τα λεγόμενα του Αλλάχ του Υψίστου: «Οι άπιστοι φρονούν ότι δεν πρόκειται ν' αναστηθούν (για να δικαστούν). Να πεις: "Ναι, Μα τον Κύριο μου, θ' αναστηθείτε οπωσδήποτε. Έπειτα θα σας πληροφορήσουν (την αλήθεια) για ό,τι κάνατε. Αυτό είναι πολύ εύκολο για τον Αλλάχ".» {Κοράνι, Ταγααμπούν 7}

Ο Αλλάχ έστειλε όλους τους Αποστόλους ως κομιστές χαρούμενων ειδήσεων αλλά και ως προειδοποιητές. Η απόδειξη είναι τα λεγόμενα του Αλλάχ του Υψίστου: «Στείλαμε Αποστόλους ως κομιστές καλών νέων και προειδοποιήσεων, ώστε οι άνθρωποι, να μην έχουν προφάσεις απέναντι στον Αλλάχ, μετά τους Αποστόλους, και ο Αλλάχ είναι Παντοδύναμος (και) Πάνσοφος.» {Κοράνι, αν Νισά 165}. Ο πρώτος από αυτούς (τους αποστόλους) ήταν ο Νώε, αλέιχι σαλάμ, και ο τελευταίος ήταν ο Μουχάμαντ صلى الله عليه وسلم. Και η απόδειξη ότι ο Νώε ήταν ο πρώτος από τους αποστόλους είναι τα λεγόμενα του Αλλάχ του Υψίστου: «Σ' εμπνεύσαμε με αποκάλυψη (εσένα Μουχάμαντ), καθώς εμπνεύσαμε τον Νώε και τους μετά απ' αυτόν προφήτες» {Κοράνι, αν Νισά 163}

Ο Αλλάχ έστειλε Αποστόλους σε κάθε έθνος, από τον Νώε μέχρι και τον Μουχάμαντ, διατάζοντας τους να λατρεύουν τον Αλλάχ αποκλειστικά και απαγορεύοντας την λατρεία στον Ταγούτ (σε κάτι/κάποιον πέρα από τον Αλλάχ). Η απόδειξη είναι τα λεγόμενα του Αλλάχ του Υψίστου: «έχουμε στείλει σε κάθε έθνος έναν απόστολο, (με την Εντολή): "Να λατρεύετε μόνο τον Αλλάχ και ν' αποφεύγετε τον Ταγούτ (οτιδήποτε λατρεύεται πέρα από τον Αλλάχ)» {Κοράνι, αν Νάχλ 36}

Ο Αλλάχ έχει ορίσει ως υποχρέωση για τους ανθρώπους να είναι άπιστοι σε οτιδήποτε στέκεται ως Ταγούτ και να έχουν πίστη (Ιμάν) στον Αλλάχ. Ο Ιμάμης Ίμπν ουλ Κάγιεμ, ραχίμαχουλλαχ, είπε: «Ταγούτ είναι ο

οποιοσδήποτε οπου οι άνθρωποι ξεπερνούν τα όρια μαζί του, είτε είναι κάποιος που λατρεύεται, αφιερώνεται υπακοή σε αυτόν, η ακολουθείται.

Οι Ταγούτ είναι διάφορες κατηγορίες και οι αρχές τους είναι 5:

- 1) Ιμπλίσ (Σατανάς). Η κατάρα του Αλλάχ να τον συνοδεύει
- 2) Όποιος δέχεται λατρεία και είναι ικανοποιημένος από αυτήν την πρακτική
- 3) Όποιος καλεί τους ανθρώπους να τον λατρέψουν
- 4) Όποιος υποστηρίζει ότι κατέχει την γνώση του αοράτου πεδίου
- 5) Και όποιος δικάζει με κάτι διαφορετικό από αυτό που αποκάλυψε ο Αλλάχ

Η απόδειξη είναι τα λεγόμενα του Αλλάχ του Υψίστου: «Στη Θρησκεία δεν υπάρχει καταναγκασμός. Διότι η Αλήθεια έχει ξεχωριστεί ολοφάνερα απ' την Πλάνη. Έτσι όποιος είναι άπιστος στο Ταγούτ, και πιστεύει στον Αλλάχ έχει αρπάξει την πιο αξιόπιστη λαβή της αλήθειας που ποτέ δεν σπάει» {Κοράνι, αλ Μπάκαρα 256}. Και αυτό είναι το νόημα του Λά ιλλάχα ιλα Αλλάχ (κανείς δεν είναι άξιος λατρείας, παρά μονάχα ο Αλλάχ)

Και σε αυθεντικό χαντίθ που διαβάζουμε: «Το πιο σημαντικό αυτής της υπόθεσης είναι το Ισλάμ, και οι πυλώνες του που στέκεται είναι η προσευχή και το υψηλότερο του σημείο είναι το Τζιχάντ για χάρη του Αλλάχ»

Και ο Αλλάχ γνωρίζει καλύτερα και ειρήνη και ευλογία του Αλλάχ να συνοδεύουν τον Μουχάμαντ, τους ακόλουθους του και τους σαχάμπα.

